

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

A Szabadság

Ki áll a Magyar Péter jelenség mögött?

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Ki áll a Magyar Péter jelenség mögött?

Magyar Péter több mint személy, jelenség! A Tisza párt 1,3 millió szavazatot kapott az európai parlamenti választásokon. Magyar tömeggyűlései is meglepetést okoztak, de elérni a Fideszre leadott szavazatok 66,5 százalékát, nos, ez csak azért nem politikai atombomba, mert most nem a magyar parlamentbe választottunk képviselőket.

Aki csodákban hisz, ne is folytassa az olvasást! Csodák ugyanis nincsenek. Tények viszont vannak, még akkor is, ha azok nem tetszenek.

Tény, hogy Magyarországon kapitalizmus van. A kapitalizmusban nem azt vesszük, nem azt esszük, amit akarunk. Azt vesszük és azt esszük, amiről a tőke elhitei, hogy ezt kell szeretnünk. És mindaddig azt vesszük, és azt esszük, amíg a tőkének profitot hoz. Ha már nincs profit, jön a következő ügyeletes kedvenc. Mi meg veszünk és eszünk tovább.

A kapitalizmusban nem a nép talál magának hősokeket. A tőke fedez fel olyanokat, akikről elhitei a néppel, hogy az ő hőseik. A tőke megad mindent ügyeletes hőseinek mindaddig, amíg fenntartják a stabilitást, és végrehajtják mindazt, amit a tőke legnagyobb képviselői előírnak.

A kapitalizmusban nem a pártok választanak tőkét, hanem a tőke választ magának pártokat. De mivel a tőke érdekei sokszínűek, többféle párt mögé állhatnak. De mindig eljön a pillanat, amikor a tőke legerősebb képviselői megegyezésre jutnak és a tőke, a kapitalizmus közös érdekeit képviselve odaállnak egyik vagy másik mellé.

A többi már szomorú színjáték. A közvéleménykutatók, a média elhitei velünk, hogy pont arra vágyunk, amit a tőke sugall. Nekünk nincs más dolgunk, mint szavazni.

A tőke a magyar kormányoktól azt várja, hogy ne legyen forradalom, de még sztrájk se, a tőke zavartalanul gazdagodhasson. Magyarország pedig hajtson végre mindent, amit a nagyok, az USA, az EU, a NATO mondanak.

A tőke nem finnyás. 1994-ben visszaengedték a hatalomba Horn Gyulát, nem zavarta őket Horn múltja, legfeljebb szóltak neki, hogy a Munkás-paraszt Hatalomért Emlékérmét csak otthon tűzze ki. Gyulánk tökéletes népi hős lett. 65 év felett eltörölte a viteldíjat a közlekedésben, ugyanakkor eladta az állam minden vagyonát a külföldnek. És persze szaladt a NATO-ba.

Gyurcsányt is imádta a nyugat. Számolatlanul vet fel a hiteleket, amik után a bankok szép profitra tesznek szert. Handabandázásával a népet is nyugalomban tartotta egészen addig, amíg a tőkés világválság hozzánk is besodorta a

tömeges munkanélküliséget, az inflációt. Gyurcsány nem tudott mit kezdeni vele, le is út, fel is út!

A nyugat nehezen barátkozott meg a gondolattal, hogy a Fidesz vegye át a hatalmat. Felelegették korábbi kijelentéseiket, amelyeket nyugaton antiszemita-nak tekintettek, de felismerték, hogy Orbánon kívül senki sem képes rendet tartani az országban.

Ment is minden rendben, egészen addig, amíg a tőke fel nem tett magának két kérdést. Meddig képes a Fidesz fenntartani a kapitalizmus uralmát? Meddig viselheti el a nyugat az Orbán-kormány kibeszélését a NATO-ból, ellenkezését az EU-val, és a nyugatival nem kompatibilis önállósági politikáját?

Az Oroszország elleni háborúra készülve egyre sürgetőbbé vált a válasz. Nem lehetett megkérdőjelezni, hogy stabilitás van, de a magyar külpolitikát már fenyegetésként fogták fel.

A tőke körbenézett, és csak régi szövetségeseit találta. Ők is tudják, hogy Gyurcsány már a múlt, Dobrev pedig nem Evita, nem Eva Peron, hanem az ambiciózus közép-szerűség megtestesítője, és ráadásul sikítva beszél.

Ekkor jelent meg Magyar Péter. Ő főnyeremény a Fidesz minden ellenfelének, sőt a külföldi hírszerzőseknek is, mivel ő olyat tud, amit más nem. Belülről ismeri az Orbán-kormányt. A Fidesz fegyelmezett párt, nincs kibeszélés, senki sem állt át az ellenfélhez, úgyhogy az ilyen infók aranyat érnek.

Valakik azonban úgy döntöttek, hogy Magyar többet ér. Olyan „népi hőst” lehet belőle faragni, aki ismeri a Fidesz gyengéit. Igaz, hogy ő is benne volt a bulikban, de ő a „megtért fiú”, akinek, mint a Bibliában, megbocsájtunk. Az amerikaiak vélhetően azt is tudják, hogy Magyar fején is lehet vaj. Ha így van, sakkban lehet tartani, tőkéslehet is új miniszterelnöknek.

A többi már pénz kérdése, az pedig van. Magyar felépítették. Nagyjából úgy, mint annak idején Macron vagy Zelenszkij esetében. A modern hajviselet, a nap-szemüveg, a világos ruhák üzenet a fiataloknak. A teherautó platójáról elmondott beszédek a tömeget, a „forradalmat”, 1956-ot idézik fel. Megtanították azt mondani, amit az emberek hallani akarnak.

A konzervatív oldal nem találta meg az ellenszert. A „volt igazságügyminiszter volt férje” gúnyolódás nevetséges volt, visszaütött.

A java most jön. Magyar komoly szereplővé tették. Kérdés, hogy a tőke minden csoportja mögé áll-e? A nyugat zsarolni akarja vele Orbánt, vagy leváltani? Elválik.

A válaszáért az alábbi címre menjenek: Szabadság tér 12, US Embassy Budapest.

Keletre nyomul a német hadsereg!

Nem igaz az, hogy nincs háborús veszély! Nagyon is van! A lengyelországi NATO-hadgyakorlaton a német Leopard harckocsik a folyókon való átkelést gyakorolták. Drang nach Osten! - ahogyan régen mondták. Nyomulás Keletre!

USA: átkelni a folyókon!

Az V. amerikai hadtest katonái erőltetett ütemben gyakorolják a folyami átkelést. Belarusz és Oroszország irányában sok folyón kellene átkelni.

A lengyelek már indulnának

„Itt az ideje az oroszokkal más nyelven beszélni!” – nyilatkozta Rajmund Andrzejczak tábornok, a lengyel hadsereg korábbi vezérkari főnöke a CBS TV-nek. „Nem ülhetünk ölbe tett kézzel, újabb és újabb vörös vonalakat felrajzolva. Világossá kell tenni: Ukrajna képes orosz célpontok megsemmisítésére és a győzelem a miénk!”

Amerika és Németország háborúba küld bennünket

Ismerős képek. Hasonlókat láttunk a második világháborúban. A képen Joachim Rühle német tengernagy, a NATO európai erőinek törzsfőnöke. Ő nagyon élvezte a NATO óriási hadgyakorlatát. Élvezni fogja a háborút is. A parancsnok amerikai, a törzsfőnök német. Harcolni majd fog a lengyel, a román, meg a magyar!

Bundeswehr: rengeteg sebesülte számítanak

Az ukrajnai háború fontos tapasztalata, hogy szárazföldi háborúban rengeteg a sebesült. A német hadsereg Litvániába koncentrált jelentős erőket a német katonai egészségügyi szolgálat erőiből. A katonákat jobb a front közelében kezelni, hogy a hátsó ország ne lássa a háború szenvedéseit. Félő, hogy ők is fogják látni.

Nem akarunk háborút, de mégis háborúba megyünk?

Jó lenne, ha kimaradnánk a háborúból, de egyelőre nem úgy néz ki. Magyarországon, a magyar hatóságok tudtával számos olyan dolog történik, ami a háborúba visz bennünket. Nézzünk néhányat! Amerikai erőkkel közösen hajtott végre épületharcászati gyakorlatot az MH vitéz Bertalan Árpád 1. Különleges Műveleti Dandár Kunmadaras külterületén. Ki ellen fogunk házról házra járva harcolni?

Magyarországon keresztül fog menni a háborús utánpótlás?

Nem kell szakértőnek lenni ahhoz, hogy megértsük: ez rossz hír! Szárazföldi logisztikai folyosókat hoz létre az amerikai csapatok gyors frontra küldéséhez a NATO arra az esetre, ha háborúba kerülne Oroszországgal – tudta meg bennfentes forrásokból a The Telegraph. (Nato land corridors could rush US troops to front line in event of European war (telegraph.co.uk) Négy ilyen logisztikai korridort hoznának létre. Az egyik Norvégián, Svédországon és Finnországon keresztül húzódna, a másik Olaszországon, majd Szlovénián és Horvátországon keresztül Magyarországon érne véget. A harmadik Görögországon, Bulgárián és Románián keresztül húzódna, a negyedik pedig Törökországon, majd Bulgárián és Románián keresztül vezetne át.

Magyarországból tábori kórház lesz?

Az apró tények sok mindent elárulnak. Hangos nyilatkozatok a békéről, közben készülődés a háborúra. A világ legnagyobb NATO egészségügyi katonai gyakorlata zajlott Bakonykútiban 33 résztvevő és két megfigyelő nemzet részvételével, amelyet a NATO Katona-egészségügyi Kiválósági Központ szervezett. Az ukrajnai háború tanulsága, hogy rengeteg a sebesült. A gyakorlat is mutatja, hogy háború esetén a NATO használni fogja a magyar kórházakat, a magyar erőforrásokat.

Vonják vissza a döntést! Ne menjen Szijjártó Svájcba!

A nyugat Oroszország-ellenes koalíciót szervez azon a svájci „békekonzferencián”, amelyre se Oroszországot, se Belaruszt nem hívták meg. Sok ország nem megy el, de „Magyarország külügyminiszteri szinten részt vesz a június 15-én kezdődő svájci Ukrajna-békecsúcson, a kormány ugyanakkor sajnálatosnak tartja, hogy azon nem lesz jelen mindkét érintett fél” – jelentette be Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter. Kicsinyes, megalkuvó, hibás döntés! Ez nem a békét szolgálja, hanem Amerika és Ukrajna mellé állunk. Most már nem lehet két lovon ülni egy fenékkal! Vonják vissza, ne menjen Szijjártó Svájcba!

Salgótarján: Nagy Attila mellett kampányoltunk

Lapunk megjelenésekor már túl vagyunk a választásokon, de szívesen idézzük fel a kampányunk utolsó állomásait, Nagy Attila igazi tarjáni ember, itt nőtt fel, itt dolgozik, itt van a családja, ismeri az itteniek gondjait. Becsületes, tisztességes ember. A Munkáspárt őt javasolja Salgótarján polgármesterének – mondotta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke a párt választási gyűlésén.

Első a béke!

Fennáll a veszély, hogy belekeveredünk egy világháborúba – mondta a Magyar Munkáspárt elnöke Szolnokon. Thürmer Gyula hangsúlyozta, a Munkáspárt a béke mellett áll és olyan jelölteket támogat a június 9-ei választásokon, akik jól ismerik városukat és az ott élők igényeit. Bemutatta Bencsik Mihályt, a Munkáspárt szolnoki polgármester-jelöltjét. (ELSŐ A BÉKE - Szolnok TV)

Túrkeve: őrizzük a Munkás Kupa hagyományát!

Túrkevéen megrendezték a XXVIII. Munkás Kupa versenyt. A rendezvény „atyja” és fő szervezője, Csajbók Ferenc köszöntötte a csapatokat, majd Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke és Sallai Róbert Benedek, Túrkeve polgármestere nyitotta meg a versenyt. A Munkás Kupa szép hagyomány, amelyet a Munkáspárt kezdeményezett és ápol 1995 óta.

Az NVB elmarasztalta az ATV-t

Az ATV nem engedte, hogy a Munkáspárt részt vegyen a budapesti listavezetők vitájában. A Munkáspárt a Nemzeti Választási Bizottsághoz fordult, amely „a kifogásnak részben helyt ad és megállapítja, hogy az ATV Első Magyar Magán televízió zártkörűen működő Részvénytársaság országos lineáris audiovizuális médiaszolgáltató 2024. június 2. napján az ATV kereskedelmi médiaszolgáltatásban sugárzott, 20 óra 25 perckor kezdődő „Fővárosi listavezetők vitája” című műsorával megsértette a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban foglalt, esélyegyenlőség a jelöltek és jelölő szervezetek között, valamint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapvető követelményét a Magyar Munkáspárt vonatkozásában.”

Munkáspárti koszorú a Nemzeti Összetartozás Napján

Szolnokon megemlékezést tartottak a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából. A rendezvényen részt vett és koszorút helyezett el Bencsik Mihály, a Munkáspárt alelnöke, Jász-Nagykun-Szolnok megyei elnök.

Negyven éve járt Magyarországon Kim Ir Szen

Negyven esztendeje, 1984 júniusában járt Magyarországon Kim Ir Szen, a Koreai Munkapárt Központi Bizottságának főtitkára, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság elnöke.

A koreai vezető fontos történelmi helyzetekben jött Magyarországra. Először 1956-ban volt Budapest vendége és tárgyalt a magyar vezetőkkel. 1956 a szocializmus fejlődésének nehéz időszaka. Ekkor zajlik a Szovjetunió Kommunista Pártjának XX. kongresszusa, megindul a szakítás Kína és a Szovjetunió között. 1956 őszén pedig bekövetkeznek az ismert események Magyarországon.

1984 a nyugodt időszak utolsó éve. Ezt követően minden nehezebbé válik itthon is, a nemzetközi téren is. 1984 februárjától Konsztantyin Csernyenko vezeti a Szovjetunió Kommunista Pártját, egészen haláláig, 1985 márciusáig.

Mihail Gorbacsov 1985 márciusában kerül hatalomra. Elindul a peresztrojka, amiről ma már tudjuk, hogy a szocializmus feladásához vezet. 1984-ben még nem lehet előre látni, hogy már csak hét évig létezik a Szovjetunió.

Magyarországon a háttérben már folyik a politikai küzdelem. A politikai vezetés egy része a szocializmus reformját akarja, valamilyen magyar peresztrojkát. Egy másik része már nem tartja lehetségesnek a szocializmus korszerűsítését és egyre nyíltabban követeli a kapitalista módszerek átvételét, sőt a kapitalizmus bevezetését. Kádár János még négy évig vezeti az országot.

1989-90-ben a kelet-európai szocialista rendszerek összeomlanak. A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság rendkívül nehéz helyzetbe kerül. Elveszti hagyományos szövetségeseit. Az USA és a tőkés világ megkísérli megdönteni a szocializmust Észak Koreában is. Sikertelenül! A KNDK Kim Ir Szen vezetésével megvédi a koreai szocializmust, szembeszáll az amerikai nyomással és túléli a 90-es éves nehézségeit.

Kádár Jánost 1988 májusában felmentik, 77 éves korában, 1989 júliusában hal meg. Kim Ir Szen 1994-ben, 82 éves korában huny el a KNDK vezetőjeként. Kádár távozásával megkezdődik a kihátrálás a szocializmusból, majd végbemegy a szocializmus szétverése. A KNDK-ban minden belső és külső nehézség ellenére mind a mai napig fennmarad a szocialista rendszer.

1984 júniusában Kim Ir Szent Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára és Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke üdvözölte. A látogatás nehezen jött létre. Magyarország és a KNDK között viszonylag szűk együttműködés folyt. Érezhető ideológiai különbségek is voltak a két párt között. Kádár azonban érezte, tudta, hogy a szocializmus olyan időszakba érkezik, amikor nem a különbségeket kell nézni, hanem azt, ami közös, és közösen tenni a szocializmusért.

1982 áprilisában a magyar vezetés üdvözli Kim Ir Szent 70. születésnapja alkalmából, ami fontos gesztus.

Az MSZMP Politikai Bizottsága 1984. május 22-i ülésén dönt a koreai küldöttség fogadásáról. Az akkori magyar politikai vezetés megosztott abban, hogy szükség van-e a látogatásra.

Az MSZMP vezetőinek egy része már Dél-Korea felé kacsintgat, és terhesnek érzi a KNDK-val való viszonyt.

A javaslat a Külügyi Osztály akkori vezetőjének, Horn Gyulának az aláírásával kerül a testület elé. Horn nem lelkesedik a meghívásért, de meghajol Kádár döntése előtt.

A határozat azt is rögzíti, hogy „koreai kérésre” közös közlemény ne jelenjen meg. A hivatalos beszédek szerkesztve közli a sajtó.

A koreai látogatás szokatlan. A koreai és magyar szokások eltérőek, nehéz összeegyeztetni őket. Önmagában az a tény, hogy 178 fős kíséret jön a delegációval, számos kérdést és problémát vet fel.

Miről is beszélgessen a két vezető a gépkocsiban? Kádár is, Kim Ir Szen is 1912-ben születtek, Kádár májusi, Kim áprilisi. Kádár áthidalja a szokatlan helyzetet, a maga kádári humorával kezdi: Maga, áprilisi, „leküldhet engem gyufáért”. Etre Sándor, Magyarország phenjani nagykövete a tolmács, aki a KNDK-ban végzett, kiválóan beszél koreaiul, de érzi, hogy ezt a mondatot nem fogja a koreai fél érteni. Visszaemlékezése szerint némileg pontosítani kellett, hogy mit is jelent a magyar mondás. A jég mindenesetre megtört.

Kádár és Kim először a tolmácsok jelenlétében tárgyal, majd plenáris ülésen tekintik át a magyar-KNDK-kapcsolatokat. A magyar fél ebben az időszakban már nyit Kelet felé. Rendezik a magyar-kínai viszonyt és szeretne bekapcsolódni a KNDK fejlesztésébe is. A magyar delegációban ezért ott van Lázár György, a Minisztertanács elnöke, Havasi Ferenc, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, a Politikai Bizottság tagjai, Borbándi János, a Minisztertanács elnökhelyettese is, sőt Kapolyi László ipari miniszter is.

A Népszabadság a látogatás után így kommentálja az eseményeket: „Hazánkat, a Magyar Népköztársaságot és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságot, szocializmust építő népeinket a jelentős földrajzi távolság ellenére is összeköti a szolidaritás, a társadalmi célok és a nemzetközi törekvések alapvető azonossága – ez volt a vezérlő gondolata a most befejeződött magas szintű magyar – koreai tárgyalásaiknak. Kim Ir Szen magyarországi látogatása a kétoldalú kapcsolatok kiemelkedő jelentőségű eseménye volt.”

Majd így folytatódik: „A megbeszélések középponti eleme volt a magyar – koreai kapcsolatok helyzete s jövőbeni lehetőségei. Mindkét fél hangot adott annak a véleménynek, hogy a kapcsolatbővítés megfelel internacionalista elveinknek, népeink érdekeinek és óhajának. Ha a két ország hagyományai, történelmi múltja el is tér egymástól, társadalmi rendszerük közössége hasonló problémákat vet fel az élet sok területén. Világos, hogy Magyarország és a KNDK együttműködésének eredményessége alkotó hozzájárulás a szocialista országok összeforrottságának erősítéséhez.

A szakemberekre vár a feladat, hogy kidolgozzák a magyar – koreai együttműködésben rejlő lehetőségek további kiaknázásának konkrét útjait-módjait. E területen bőséggel akad tennivaló. A mostani magas szintű tárgyalások újabb kedvező lendületet adhatnak ahhoz, hogy e két távoli, ám a barátság szálaival egymáshoz kapcsolódó nép magasabb szintre emelje együttműködését.”

Az MSZMP Központi Bizottsága 1984. június 26-án jóváhagyja a jelentést a magyar-KNDK megbeszélésekről, kijelentve, hogy a „látogatás jelentős esemény volt országaink kapcsolatainak fejlődésében, hozzájárult együttműködésünk erősítéséhez.”

1988 májusa után Magyarország rohamosan távolodik a szocializmustól. Az MSZMP KB 1988 novemberében felhatalmazza a kormányt, hogy tárgyaljon Dél-Koreával. Németh Miklós kormánya 1989 februárjában diplomáciai kapcsolatot létesít Dél-Koreával, ezzel felmondva a KNDK iránti elvi elkötelezettséget.

Szűrös Mátyás, az MSZMP KB akkori külügyi titkára közli, hogy a „Koreai Népi Demokratikus Köztársaság elfogadhatatlan hangvétellel elítélte a kapcsolatok rendezését a Koreai Köztársasággal.” A KNDK ügyvivői szintre csökkentette a diplomáciai kapcsolatokat.

1989. november 22. és 24. között hivatalos látogatást tesz Magyarországon, immáron a Magyar Köztársaságban Ro Te Vu, a Koreai Köztársaság elnöke. Tárgyaló partnere Szűrös Mátyás, aki ekkor már a tőkés útra lépő Magyar Köztársaság ideiglenes elnöke. Jellemző, hogy találkozik Nyers Rezsővel, a Ma-

gyar Szocialista Párt elnökével, Németh Miklóssal, az MSZP Elnöksége tagjával, a Minisztertanács elnökével, továbbá Pozsgay Imre, Kulcsár Kálmán és Für Lajos köztársasági elnökjelöltekkel. Az új magyar elit kitörő örömmel fogadja. Most már az sem zavarja őket, hogy mintegy száz fős kíséret jön az elnökkel.

A magyar-KNDK kapcsolatokat gyakorlatilag a nullára esnek vissza. Az Orbán-kormány ugyan meghirdeti a keleti nyitás politikáját, de a keleti nyitás eddig nem terjedt ki a KNDK-ra. A két ország között még olyan diplomáciai gesztusok sincsenek, mint a nemzeti ünnepeken való kölcsönös üdvözlés.

A Magyar Munkáspárt 1989 után szorgalmazta a pártközi kapcsolatok helyreállítását és ez meg is történt. A Munkáspárt több alkalommal küldött magas szintű küldöttséget a KNDK-ba, lehetővé téve üzletemberek csatlakozását is. A Munkáspárt ma is szorgalmazza a normális államközi együttműködés kialakítását.

Irány 2026!

Befejeződtek a június 9-i választások. Tudjuk az eredményeket, megvannak a polgármesterek és képviselők, és döntött az ország arról a huszonegy személyről is, akik az Európai Parlamentben képviselik Magyarországot.

A választások megmutatták, hogy milyen éles küzdelem folyik a magyar tőkésosztály két csoportja, a konzervatívok és a liberálisok között. Szép szavakból és ígéretekből mindkét oldalon volt bőven, de nekünk a lényegre kell látnunk. Egyik csapat sem akarta megváltoztatni a kapitalizmust, bár mindketten tudják a hiányosságait. A tőkésosztály két serege, a kormánypártok és a parlamenti ellenzék harca nem arról szólt, hogy jobb legyen az emberek élete. A harc a hatalomért folyt.

A konzervatív oldal totális vereséget akart mérni a liberális oldalra. A „Csak a béke, csak a Fidesz!” jelszó kizárt mindenféle kompromisszumot, netán együttműködést. A Fidesz nyert ugyan a választásokon, de eredeti célját nem tudta elérni, nem tudott megsemmisítő csapást mérni a liberális oldalra.

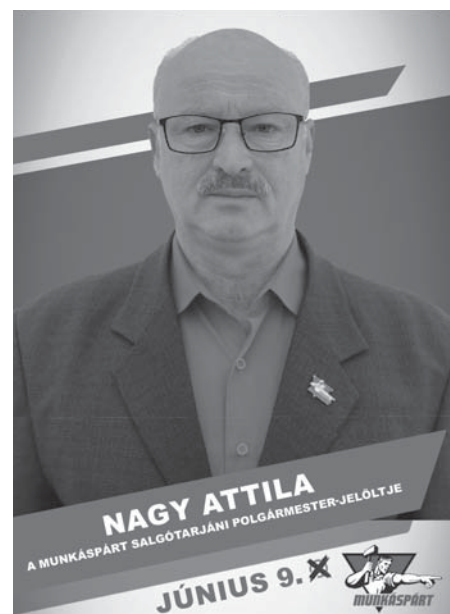
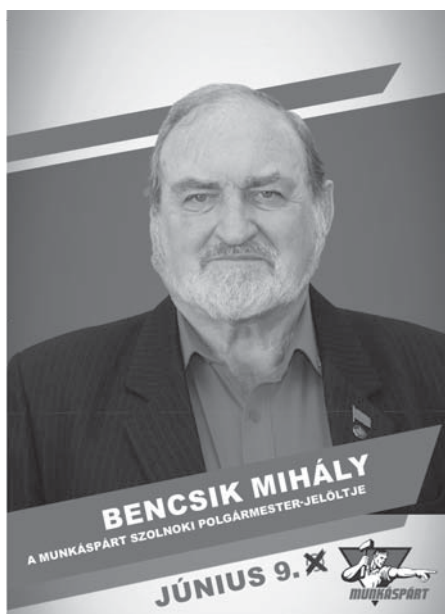
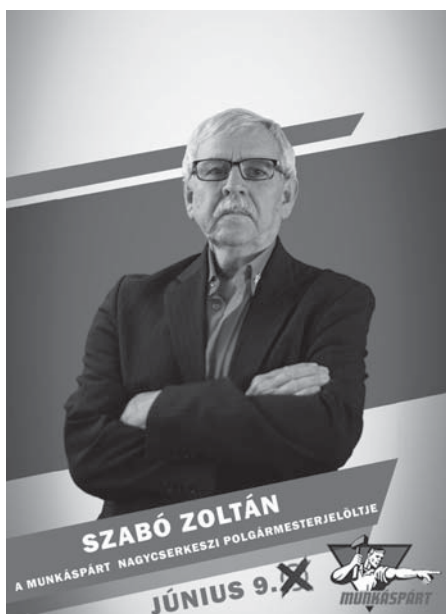
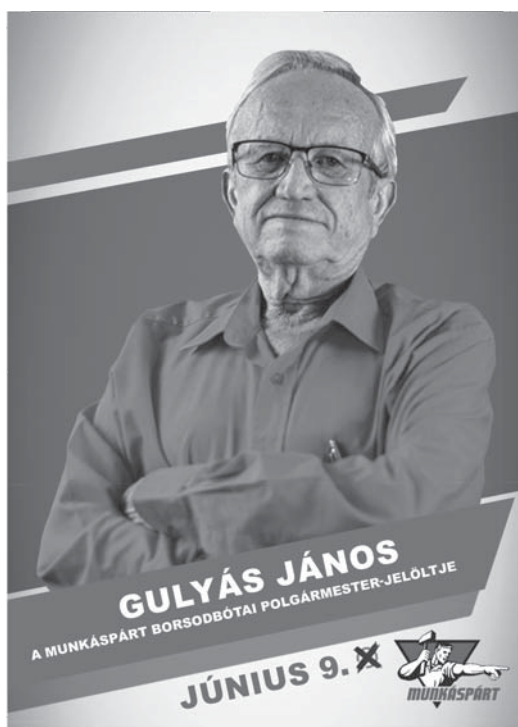
A liberális oldal eddigi fő erői, a DK és partnerei a Fidesz meggyengítését és előrehozott választások kieroszakolását tűzték ki célul. Ezt nem tudták elérni.

te eltűntek. De megjelent az új ellenzéki erő, a Magyar Péter féle Tisza Párt. A következő két év, és a 2026-os parlamenti választások küzdelmét a Fidesz és az új ellenzék küzdelme határozhatja meg.

A Fidesz a háború vagy béke kérdésére hegyezte ki a választásokat, miközben az ellenzék tagadta, hogy ez lenne a kérdés. A Fidesz nyilván választási megfontolásokat is mérlegelt, de ez nem változtat azon a tényen, hogy Európa nagyon közel van a világháború kirobbanásához. Erről pedig nem szabad hallgatni!

A háború vagy béke kérdését nem az Európai Parlament fogja eldönteni, hanem a nagyhatalmak, az Egyesült Államok, Németország, Franciaország, a NATO uralkodó köreinek szándékai. A mostani választások nyomán ugyan erősödtek a háborút ellenző erők több európai országban, de azok a pártok kerültek ki győztesen, amelyek az Oroszországgal szemben követett eddigi oroszellenes politika hívei.

A Munkáspárt aktív szereplője volt a mostani választásoknak. A Munkáspártnak ezt annak ellenére sikerült elérnie, hogy sem a választási törvények, sem a média hozzáállása nem a Munkáspártnak kedveznek.

Tény, hogy a választások nyomán a DK jelentősen meggyengült, a Momentum, a Jobbik és az összes belőlük kivált kis párt, szin-

Célunk volt az európai parlamenti lista megállítása, amihez 20 ezer érvényes ajánlást kellett két hét alatt összegyűjteni. Ez aránytalanul és tisztessége-

lenül nagy szám. A sokkal nagyobb Németországban két hónap alatt négyezer ajánlást kell szerezni az induláshoz!

A Munkáspárt kemény munkát végzett, de végül el kellett állnunk a listaállítástól. A következtetéseket levontunk, tudjuk, mit kell jobban és másként csinálni. A legfontosabb, hogy két hétig az emberek között voltunk, az utcán, a tereken, az aluljárókban, azaz részesei voltunk a politikai életnek.

Az önkormányzati választásokon a fő célunk az volt, hogy megmutassuk a Munkáspártot. Nem voltak illúzióink a lehetséges eredményeket illetően. Kapitalizmusban élünk, iszonyú küzdelem folyik, a média manipulálja az embereket. Mindez eleve korlátozza a Munkáspárt lehetőségeit.

Mit sikerült elérni? Budapesten sikerült megállítani a fővárosi listát, tehát mindenütt lehetett ránk szavazni, függetlenül attól, hogy volt-e ott helyi munkáspárti jelölt. A Munkáspárt a fővárosi listán 1834 szavazatot kapott, azaz a voksok 0,23 százalékát.

Célul tűztük ki, hogy Borsodabotán megőrizzük eddigi pozícióinkat és megvédjük Gulyás János polgármesteri helyét. Sikerült! Nehéz küzdelemben, de sikerült! Gulyás Jánost 184 fő támogatta, a szavazók 53,03 százaléka. A következő öt évben is egy talpig becsületes, az emberek életét jól ismerő ember fogja irányítani a 785 lakosú (2023) község életét.

A kisleányok nagyon fontosok a Munkáspárt számára. A magyarságunk, hagyományaink és mai életünk fontos részét jelentik. Örülünk, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei Nagycserkeszen Szabó Zoltán polgármesterjelöltként a szavazók 8,29 százalékának bizalmát nyerte el. Ez az ötven szavazat is arra ösztönzi őt, hogy továbbra is segítsen az itt élőknek.

A választáson fontos célunk volt, hogy mutassuk meg magunkat a főváros több kerületében és néhány vidé-

ki nagyvárosban. Polgármesterjelöltet indítottunk három fővárosi kerületben. Kerezi László a X. kerületben 186 szavazatot kapott (0,63%), a XVII. kerületben Gál Péter 121 szavazatot (0,28%), a XVIII. kerületben Baranyi Gábor pedig 201 szavazatot tudhatott magáénak (0,32%).

Bencsik Mihály Szolnokon 257 szavazatot gyűjtött be, ami 0,84 százaléknak felel meg. Salgótarjánban Nagy Attilára 97 fő szavazott (0,71%).

Nem feledkezhetünk meg Urbán Renátáról sem, aki a Nógrád vármegyei Romhányon indult független jelöltként a Munkáspárt aktív támogatása mellett. 31 szavazatot szerzett, a leadott voksok 3,18 százalékát!

Jelöltjeinkből nem lettek polgármesterek, de elmondhatták az embereknek, hogy ők milyen várost, milyen életet képzelnek. Fiatal embereket is bevetettünk, megmutattuk, hogy igenis vannak fiatal erők a Munkáspártban.

Önkormányzati képviselőjelöltjeink is tisztességgel végigküzdötték a választási kampányt, az ajánlás-gyűjtést, és magát a választást is. Néhányan egészen kitűnő eredménnyel zárták a választást. Nem jutottak be az önkormányzatokba, bár többségüknél csak kevés szavazat hiányzott.

Kozma Péter fiatal munkásember, Recsken él. Egyedül gyűjtötte az ajánlásokat. 393 szavazatot kapott, azaz 33,88 százalékot! Először indult választáson, de helyt állt. Szép sikert ért el.

Hegyri Adrián Ozmánbük településen szintén fiatal ember. Nem hivatásos politikus, csak tenni akar a falujáért. 37 szavazat, 30,83 százalékot hozott neki. Szép eredmény!

Gál Ferenc Pusztaföldváron képviselő volt a most véget érő ciklusban. 215 fő szavazott rá 29,21 százalék. Kevés hiányzott a bejutás-

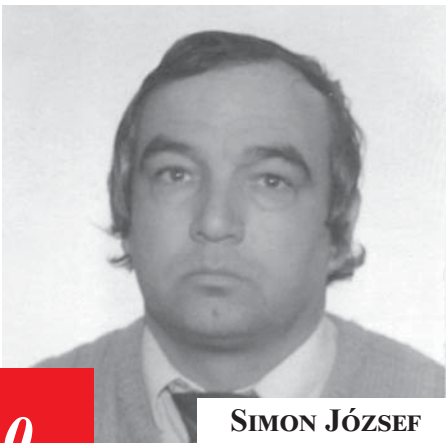
HEGYI ADRIÁN

hoz. De az eredmény így is figyelemre méltó.

Simon József villanyszerelő mestert mindenki ismeri Vámosmikolán. 152 fő úgy gondolta, hogy helye lenne az önkormányzatban. 23,53 százalék nem kevés, és fontos támogatás a jövőre nézve is. Öt év múlva is lesz választás.

Gulyás József Kadarkúton él, munkásember, tudják róla, hogy a Munkáspárt tagja. 233 helyi lakos adta rá a szavazatát, ami 20,97 százalék. Ez is jelzi, hogy sokan ismerik és támogatják a Munkáspártot.

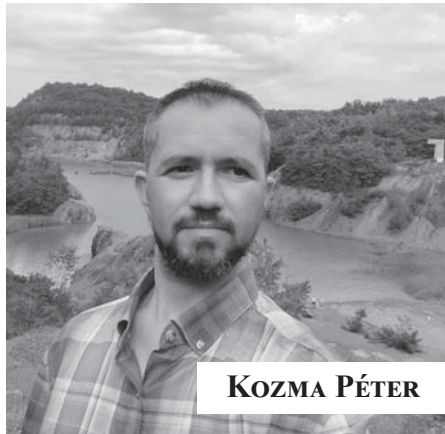
Külön kell szólnunk azokról, akik a szavazatok 10 és 20 százaléka közötti eredményt érték el. Popa György, a Munkáspárt Csongrád-Csanád Vármegyei szervezetének „nagy öregje” három településen szervezte meg a Munkáspárt indulását. Sztáncs Aurél Magyarcsanádon 98 szavazatot, 18,63 százalékot ért el. Bakai Mihály Apátfalván 145 szavazattal zárt, ami 10,94 százalék. Nem maradt le Nagylakon Tóth-Kása Norbert sem. 26 szavazatot, 10,74 százalék volt az övé.

SIMON JÓZSEF

Kós Zoltán, a Munkáspárt Országos Elnökségének tagja, Baranya Vármegyei elnöke saját falujában indult. Sombereken 111 szavazatot, 15,86 százalékot kapott. Az Országos Elnökség másik tagja, dr. Frankfurter Zsuzsanna Mohora községben szerezte meg a szavazatok 11,23 százalékát, 51 szavazatot. Kovács István, az Országos Elnökség tagja picivel maradt el a 10 százaléktól. Zsámbokon 104 lakos szavazott rá, 9,52 százalék.

Szijjártó Mihály Szászbereken indult és kapott 66 voksot, 13,15 százalékot. De számoljuk ki ide azokat is, akik megközelítették tíz százalékot. Nagycserkeszen egyéni jelöltként Szabó Zoltán 53 szavazatot, 8,83 százalékot szerzett. Túrkevéen Sipos Sándorra 311 fő, 8,74 százalék voksolt. Árvai János 6,81 százalékkal, 22 szavazattal Nagyörzsönyben képviselte a Munkáspártot. Tóth Péternek Zá-

KOZMA PÉTER

honyban sikerült 134 szavazatot, 6,62 százalékot kapni. Még hosszan sorolhatnánk azok neveit, aki kevesebbet kaptak, de tisztességgel képviselték a Munkáspártot. Örömteli, hogy az összes képviselőjelöltünk között csak heten voltak olyanok, akik 1 százaléknál kevesebb szavazatot kaptak. Mindenki más többet kapott, mint 1 százalék. Ez is komoly teljesítmény!

A jelenlegi választási rendszert a tőkés pártok találták ki a saját hatalmuk védelmére. Éppen ezért a Munkáspártot igyekeztek minden helyről kiszorítani. Nem véletlenül! Ezen a választáson a Munkáspárt volt az egyetlen, amely három

GÁL FERENC

évtizede következetesen a dolgozó emberek, a nép érdekeit képviseli, az egyetlen párt, amely fellép a tőke, a pénz uralma ellen.

Most is vállaltuk a munkát. Fiatalokat próbáltunk ki, új embereket állítottunk magunk mellé, sok-sok emberrel beszélünk. Éreztük, hogy egyre többen bíznak bennünk. Még nem szavaznak a Munkáspártra, de nem is utasítanak el bennünket.

Az idei európai parlamenti választásokon sok külföldi barátunk is jól szerepelt. A következő parlamentben is ott lesznek a cseh, a belga, a portugál, a görög kommunisták és mások, akikkel együtt dolgozhatunk egy új Európáért.

A Munkáspárt új célt állít maga elé. Szamba vesszük a tapasztalatokat, beszélünk a választásokon részt vett aktivistáinkkal és felkészülünk a következő nagy csatákra. A 2026-os parlamenti választásokig két év van hátra. Nem lesznek nyugodt évek! Folytatjuk! Irány 2026!

GULYÁS JÓZSEF

A négyes szavazókör

A négyes szavazókör a Józsefváros része. Azok szavaznak itt immáron évek óta, akik a Baross utca-Harminckettesek tere – Mikszáth Kálmán tér környékén laknak.

Túlzás lenne azt mondani, hogy ismerjük egymást. Olyan gyorsan cserélődnek a lakosok, hogy jószerével a szomszédot se ismeri az ember.

Polgári negyed. Ez is a Palotanegyed, ami a Nemzeti Múzeumtól húzódik. Nem olyan elegáns, mint az Andrássy Egyetem vagy a Károlyi Palota, de nem is olyan taszító, mint a Józsefváros külső része, mondjuk, a Kálvária tér és környéke.

Régen csak átrohantak az emberek a Mikszáth Kálmán téren, sietve a Szentkirályi utcába, a fogorvosi klinikához. Aztán valaki úgy gondolta, hogy mediterrán szórakozó negyedet varázsol ide, vonzó éttermekkel és kevésbé vonzó szeméttel.

Pesti polgárházak vannak itt, polgári lakosokkal. A polgár szón most nem a tőkést értem, hanem sokkal inkább azokat, akik ragaszkodnak bizonyos hagyományos értékekhez, hagyományokhoz, szokásokhoz. Persze már ez sem a 20. század első éveinek polgári negyede, nem Krúdy világa, bár próbálják utánozni.

A Horánszky utcában van a szavazóhelyiség. Az idősebbek még emlékeznek, hogy 1991-ig ez volt a Makarenko utca. Anton Makarenko szovjet író és pedagógus volt. A rendszerváltó elit nem tűrhetett ilyen utcaneveket. Lett belőle Horánszky utca. Hogy ki is volt Horánszky Nándor, annak kiderítéséhez már lexikon kell. Magyar királyi kereskedelmi miniszter volt 1902 tavaszán, cirka másfél hónapon át. Ez nem túl nagy teljesítmény ahhoz, hogy valakiről utcát nevezzenek el, de izlések és pofonok nem egyformák.

A négyes körzetben 751 ember szavazhat, ennyinek van választójoga az itt lakók közül. A választók nem kapkodták el június 9-én a választást. A többségük vélhetően a felkelést sem, mivel legtöbben délután három után értek a Horánszky utcába. Végül 358-an gondolták, hogy ők is bele akarnak szólni Európa és kis hazánk sorsába, ők szavaztak.

Speciel 393-an meg nagy ívben nem törődtek se Európával, se a hazával. Nem szavaztak. Ehhez képest a média egész nap dicsekedett, hogy rekordot értünk el, ilyen még nem volt, és most már csudi jó. Szerintem semmi jó sincs abban, ha az emberek nem törődnek a társadalommal, nem érznek még ennyi felelősséget sem.

A négyes szavazókörben is megütközött Karácsony Gergely és Vitézy Dávid. Na nem közvetlenül, hanem a választókon keresztül. És láss csodát! A Pikó-adminisztráció Karácsony hathatós támogatásával hiába igyekezett a Józsefvárost, és a Palotanegyed is liberális központtá fejleszteni, nem egészen sikerült. Karácsony csak kilenc, azaz kilenc szavazattal győzött.

Kilenc szavazattal ismét megkapjuk Karácsonyt, pedig már úgy akartunk tőle szabadulni. Sokba kerül

ez még nekünk! Kilenc ember miatt tovább dühönghetünk a szemét, a rendetlenség miatt, nem beszélve arról, hogy a Baross utcán, a klinikák környékén megállni sem lehet, nem, hogy parkolni. Az Üllői út egyik oldala is a Józsefvárosé, úgyhogy mi is szenvedünk a Karácsony-karóktól. Nagyon vártuk már, hogy dózerolják el a karókat, de úgy tűnik, még várni kell.

Szóval Karácsony nyert a négyes körzetben is, bár, ha újraszámolják a szavazatokat, akár más is kijöhet. A feltűnő az, hogy volt húsz érvénytelen szavazat is. Nem valószínű, hogy egyesek Szentkirályi Alexandrára szavazták, hiszen ő ki volt húzva. Akkor pedig akármi lehet. Húsz szavazat már valami, és sok kicsi sokra megy, akár főpolgármesteri széket is jelenthet.

Nem hiába liberális-polgári a negyed, Pikó András, az eddigi polgármester közel 58 százalékot kapott. Pikó megbuktatása nagy tett lett volna. Az MSZP nem is támogatta, saját jelölttel rukkolt elő, de nem jött be.

Persze értem én. A hajléktalanok nem itt vannak, a kerület többi részét teszik elviselhetetlenné. Az utcákat olyan hülye módon egyirányúsították, hogy átmenő forgalom szinte nincs. Akkor meg miért ne szavaznának Pikóra?

Az egyéni képviselő a liberális koalíció embere, Sátyl Balázs lett. Soha nem találkoztunk, soha nem jött velem szembe a Baross utcán, soha nem kopogtatott be hozzánk. Gazdag politikai pályát futott be. Volt már LMP-s, aztán momentumos, most minden létező ellenzékiből verbuvált egységfront jelöltje volt. A nyilvános vagyonynyilatkozata szerint havi 1,3 milliót keres, persze ettől még értheti a kisemberek gondjait, legfeljebb nem érzi.

És akkor jött a meglepetés, a fővárosi lista. Itt aztán tombolhattak a lakosok. 115 választó a Fideszre voksolt, 84 a Tiszára. Nem sorolom a többieket, lényegtelen. És láss csodát! Ketten a Munkáspárt listájára szavaztak. Az egyik e sorok írója volt, nem kell keresni, de a másik?

Két év múlva is a négyesben szavazok, feltétlenül a Munkáspártra és hiszem, hogy már nem ketten leszünk.

Arcok a kampányból

Minden kampány megmarad emlékezetünkben. A mostani is. Emlékezni fogunk a küzdelem hőseire, idősebb és fiatalabb tagjainkra, a közös munkára. Az arcok felidézik emlékeinket.

Mindenki „Mamája” Karancslapujtőn

A harcban is kellene a vidám pillanatok

Fiataljaink már tudják a dolgukat

Kozma Péter recski hősünk – 33,88 százalékot kapott

Az Országos Elnökség első ülése a választás után – Szabó Zoltán köszöntése születésnapján

